

ת"פ 23057/09/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 23057-09-21 מדינת ישראל נ' פלוני
(עצור/אסיר בפיקוח)

בפני	כבוד השופט אלכס אחר
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	על ידי ב"כ עו"ד שירן גבע אלנקווה
הנאשם	פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)
	על ידי ב"כ עו"ד מוחמד מסרי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, כפי שהוגש לתיק בית המשפט ביום 18/11/21, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, וזאת במסגרת הסכמות שגובשו בין הצדדים, הסכמות שהתייחסו לתיקון כתב האישום בלבד.

כעולה מהעובדות המיוחסות לנאשם בכתב האישום המתוקן, ביום 11/09/21 בשעה 11:00 או בסמוך לכך עת שהה הנאשם בביתו התגלה ויכוח בינו לבין המתלוננת, שהינה אשתו ואם ילדיו הקטינים, במהלכו ביקשה המתלוננת מהנאשם סכום כסף לצורך רכישת מוצרי מזון. לאור תגובתו שתחזיר לו את העודף שיוותר לאחר הרכישה, השליכה המתלוננת את הכסף מידה תוך שאמרה לנאשם כי אינה מעוניינת בו, כך גם השליכה המתלוננת לרצפה סלסלה שהייתה על המקרה. על רקע נסיבות אלה, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שדחף אותה בידיו, נטל כיסא פלסטיק, תקף באמצעותו את המתלוננת והיכה בו בראשה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות חתך מדמם באורך של 2 ס"מ והיא טופלה בבית החולים העמק בעפולה.

הנאשם כאמור, הודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן הנ"ל והורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

למען השלמת התמונה, אדגיש, כי הנאשם נעצר ביום 11/09/21 ובהתאם להחלטת בית המשפט מיום 02/11/21 נעצר בפיקוח אזוק אלקטרוני בו הוא נתון עד היום.

ביום 24/11/21 נשמעו טיעוני הצדדים לעניין העונש והמתלוננת אשר נכחה באולם בית המשפט, לצד הנאשם, ביקשה לומר את דבריה. המתלוננת טענה בפני שהמקרה הוא מקרה חד פעמי ובמהלך 7 שנות הנישואין חיו בני הזוג בחיי אהבה ללא סכסוכים וביקשה מבית המשפט לרחם על הנאשם כך שיחזור לבית ולילדים. עוד נטען על ידה שבני הזוג סיכמו ביניהם כי הם יפנו לשיקום יחסיהם.

באת כוח המאשימה ציינה בטיעוניה שלעמדתה, יש לתת את הדעת שהנאשם השתמש בחפץ כהה בדמות כיסא פלסטיק באמצעותו היכה את המתלוננת, ובנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם בהליך זה שלפני, נע בין 10-18 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הפנתה במסגרת טיעוניה לפסיקה אשר תומכת במתחם הענישה שנע במנעד שבין 8-20 חודשי מאסר.

סופו של דבר, לאחר שהמאשימה ציינה במסגרת טיעוניה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עתרה להטלת ענישה של מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

מנגד, ב"כ הנאשם ציין כי הוא אינו מקל ראש מעצם חומרת העבירה בה הורשע מרשו בכתב האישום המתוקן, אך הדגיש שהנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. כך גם ציין כי מרשו נעדר עבר פלילי וכי מדובר באירוע יחיד וחריג בחייו האישיים והזוגיים. כתימוכין הסתמך ב"כ הנאשם על עמדת המתלוננת.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה בה מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע מרשו בכתב האישום המתוקן, נע בין עונש מאסר מותנה ועד עונש מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות, כלומר עד 9 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בימי המעצר שרוצו ע"י מרשו זה מכבר, לצד ההתחשבות בתקופת המעצר בפיקוח האזוק האלקטרוני, כך שלעמדתו ניתן להסתפק בתקופה זו כתקופת מאסר ולהטיל על מרשו ענישה הצופה פני עתיד.

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בעניינו, אין חולק כי גם לאחר תיקון כתב האישום מדובר בעבירת אלימות המופנית כלפי בן המשפחה, בתוך התא המשפחתי, פוגעת בכבודה ובזכותה לביטחון ולהגנה של המתלוננת, כך גם פוגעת בשלמות גופה. אכן, ויכוח בין בני זוג עלול אף להסלים ולהוביל לתוצאות קשות עוד יותר מאלה המפורטות בכתב האישום המתוקן. לעניין זה, אפנה לע"פ 6758/07 פלוני נ' מ"י, שם נקבע לעניין זה כדלהלן:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג."

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירה בה הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, הם הפגיעה בשלומה של המתלוננת, בזכותה לכבוד ולביטחון בתוך התא המשפחתי, וכמובן הצורך לשמור על שלוותה ותחושת ביטחונה בתוך התא המשפחתי. כפי שנכתב ברע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.21):

"זה לא כבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021))."

וכן ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.21):

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרים. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה כשהמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתפקידו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, בפסיקה נקבע מנעד רחב של מתחם עונש הולם למעשה העבירה בה הורשע הנאשם וכל מקרה ומקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו.

בעניין זה ר' רע"פ 538/21 בו נדחתה בקשת רשות ערעור לאחר שהמערער הורשע בתקיפה וגרימת חבלה של ממש הן לבתו והן לאשתו ונגזרו עליו 7 חודשי מאסר בעבודות שירות.

עוד ר' רע"פ 340/21 בו נדחתה בקשת רשות ערעור לאחר שהמערער הורשע בתקיפה וגרימת חבלה של ממש לאשתו ובניסיון לתקיפה וגרימת חבלה של ממש ונדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בעפ"ג (חי') 39724-04-20. וכך בית המשפט המחוזי ציין:

"בית משפט קמא קבע מתחם ענישה נמוך במיוחד, הנע בין מספר ימים לשישה חודשי מאסר בפועל, מתחם שאינו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות נגד בת זוג וגרימת חבלה של ממש, הן לגבי הרף התחתון, העומד ככלל על מספר חודשי מאסר, והן לגבי הרף העליון, בנוסף לרכיבי ענישה נוספים.

משכך, לא ניתן משקל מספק לעיקרון ההלימה, ולעומת זאת ניתן משקל עודף לנסיבותיו האישיות של המשיב.

בית משפט קמא לא נתן משקל להרשעותיו הקודמות של המשיב משקבע כי מדובר ב"עבר ישן" מלפני 20 שנה, זאת על אף שהמשיב ריצה עונש מאסר בן 9 חודשים בגין תקיפתה של אשתו הראשונה, ולאחר מכן הורשע בביצוע עבודות ללא היתר, במסירת ידיעות כוזבות, וכן הורשע בביצוע היזק בזדון בשנת 20'.

אשר לסליחת המתלוננת בבית משפט קמא, ובקשתה לשחרר את המשיב לאלתר, כי "יש לנו ילדים", דבריה כי זו פעם ראשונה שהוא מכה אותה, ולפני כן היה צועק בבית, וכי הוא מפרנס את המשפחה, באומרה "אנחנו בתקופת חירום ובלעדיו לא נוכל להסתדר", בית משפט קמא לא נתן דעתו לאפשרות כי דברי המתלוננת עשויים להיות נדבך נוסף בתופעה הקרויה "תסמונת האישה המוכה", המבקשת לשמור על התא המשפחתי ולהבטיח את קיומו"

נסיבותיו של מקרה זה אשר נדון בפני כפי שמתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, מוביל לקביעה כי מתחם העונש ההולם למעשה עבירה זה, נע בין מאסר לתקופה קצרה, דרך מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל של 12 חודשים, לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד, קנס והתחייבות.

בתוך מתחם זה התחשבתי בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם נטול עבר פלילי וזוהי הרשעתו היחידה, לעבירה בה הורשע הנאשם לא נלוו עבירות נוספות, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו כפי שאלה באו לידי ביטוי בכתב האישום המתוקן וחסך בזמן שיפוטי יקר.

בנוסף, לא התעלמתי מעמדת המתלוננת, ממעצרו של הנאשם מאחורי סורג ובריאח ולאחר מכן מעצרו בפיקוח אזוק אלקטרוני שתנאיו לא הופרו כלל.

מבלי להקל ראש בנסיבות ביצוע העבירה ובתוצאותיה, שאינן במדרג גבוה בחומרתן, ובשים לב לנתונים שפורטו, הגעתי למסקנה לפיה יש להטיל על הנאשם תקופת מאסר קצרה, לצד ענישה הצופה פני עתיד וכן הטלת סנקציה כלכלית.

לאחר בחינת הפסיקה הנוהגת ונסיבותיו של תיק זה, סברתי שהעונש ההולם למעשי הנאשם מצוי באמצע שבין עתירת ב"כ המאשימה לבין עתירת ב"כ הנאשם. לאור האמור וכפי שנרשם בפרוטוקול הדיון מתאריך 02.12.21, מצאתי לנכון להפנות את הנאשם אל הממונה על עבודות השירות אשר יבחן את כשירותו לשאת בעונש המאסר בעבודות שירות.

חוות דעת חיובית בעניינו של הנאשם התקבלה בתאריך 20.12.21.

בנסיבות שתוארו מעלה ובשים לב לעובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי ואין זה אינטרס הציבור שייחשף לתרבות

עבריינית, סבורני שיש להטיל עליו עונש מאסר בפועל שיינשא בעבודות שירות.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 4 חודשים אותם יישא הנאשם בעבודות שירות במשטרת עירון החל מתאריך 30.01.22. מתקופה זו ינוכה פרק הזמן בו שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג וברח (מתאריך 11/9/21 ועד תאריך 2/11/21) - 53 ימים.

הנאשם יתייצב במועד תחילת עבודות השירות בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות (יחידת ברקאי - עבודות שירות - שלוחת צפון - סמוך לבית סוהר מגידו).

2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירת אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, שעונשיו שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה או על עבירה בה הורשע בהליך זה שבפני.

3. קנס בסך 1,500 ₪ אשר ישולם ב- 3 תשלומים החל מיום 20/1/22 ובכל 20 לכל חודש עוקב שאחריו.

4. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך של 3,000 ₪ לפיה יתחייב תוך 3 שנים מהיום להימנע מלעבור על עבירה של אלימות במשפחה, שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.

נוכח האמור בגזר הדין אני מורה על ביטול המעצר בפיקוח המעצר האלקטרוני ועל הסרת האזוק. הערבויות תבוטלנה אף הן והפיקדון אשר הופקד בתיק המעצר יועבר לב"כ הנאשם וזאת בהתאם לבקשת הנאשם והסכמתו לפרטי חשבון עו"ש שימסרו ע"י ב"כ הנאשם.

המזכירות תעביר פרוטוקול זה ליחידת האזוק האלקטרוני וכך יעשה גם במקביל ב"כ הנאשם וכן יועבר העתק מפרוטוקול זה למשרדי הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ב, 23 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.